

Volný pád a stavba 7 dne 11. září

 ae911truth.org/evidence/technical-articles/articles-by-ae911truth/101-free-fall-and-building-7-on-9-11

David Chandler

Učitel fyziky David Chandler

Poznámka redakce: David Chandler se svým vzděláním jako učitel fyziky neocenitelně přispěl k hledání pravdy a spravedlnosti z 11. září a pomohl laikům zpřístupnit technické aspekty řízené demolice všech tří budov Světového obchodního centra. V tomto článku se zabývá jedním z usvědčujících důkazů, které vyvracejí oficiální účet, volný pád budovy 7.

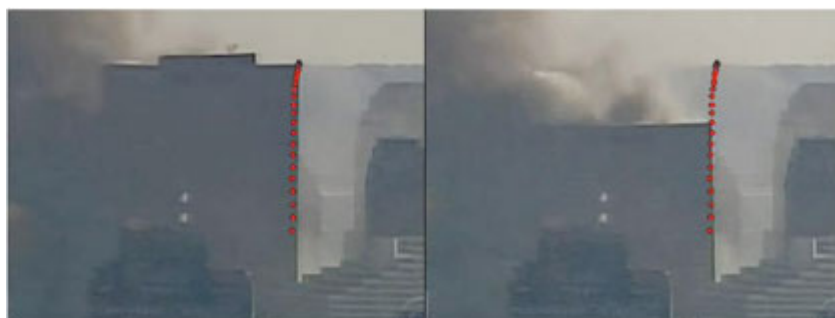
Galileo jako první popsal úžasnou skutečnost, že kromě odporu vzduchu padají všechny předměty stejnou „rychlostí“. Pokud jste tuto skutečnost přímo nezažili, zkuste vedle sebe shodit velký kámen a obložek. Rychlost, o které mluvíme, není „rychlost“, protože u padajícího předmětu se rychlost neustále mění. Rychlost, o které

mluvíme, je ve skutečnosti „rychlost nárůstu rychlosti“, jak rychle se rychlost zvyšuje, nazývaná zrychlení. Zrychlení dosažené všemi padajícími tělesy, kromě odporu vzduchu, se nazývá „gravitační zrychlení“.

Gravitace způsobuje, že volně padající předměty zvyšují svou rychlost asi o 32 stop/s za sekundu. (Nevhodná jednotka, stopy za sekundu za sekundu, se běžně zkracuje ft/s^2 .) Při pádu předmětu je rychlost zpočátku nulová, ale okamžitě se začne zrychlovat. Po 1 sekundě bude jeho rychlost 32 stop/s. Po 2 sekundách bude jeho rychlost 64 stop/s. atd. 32 stop/s^2 je přibližné. „Gravitační zrychlení“ se ve skutečnosti místo od místa mírně liší. V New Yorku je to $32,159 \text{ ft/s}^2$.

Isaac Newton ukázal, že zrychlení objektu se řídí jeho hmotností a čistou silou, která na něj působí. (Jestliže několik sil působí najednou, jsou zkombinovány, aby vytvořily „síťovou“ sílu.) Jestliže se zrychlení padajícího objektu směrem dolů rovná zrychlení gravitace, pak je čistá síla samotnou gravitační silou; všechny ostatní síly musí být nulové.

Co když těžký předmět propadne jinými předměty a rozbije je, jak to jen jde? Třetí Newtonův zákon říká, že když objekty interagují, vždy na sebe vyvíjejí stejné a opačné síly. Proto, když předmět padá, pokud působí nějakou silou na předměty ve své dráze, tyto předměty se musí tlačit zpět, čímž pád zpomalí. Pokud je pozorováno, že objekt je ve volném pádu, můžeme dojít k závěru, že nic v dráze nevyvíjí sílu, která by jej zpomalila, a podle třetího Newtonova zákona padající objekt také nemůže tlačit na nic jiného.

Volný pád WTC 7.

Když se horní část budovy zhroutí, dalo by se očekávat, že padající část narazí do spodní části a vyvine na ni velkou sílu, jako když vám spadne kovádlina na palec u nohy. Typická řízená demolice využívá této skutečnosti: drtící síla padající části budovy přispívá k demolici a snižuje množství výbušnin, které jsou potřeba. To se však překvapivě nestalo, když se 11. září budova 7 „zhroutila“.

Víme, že padající část budovy 7 nerozdrtila spodní část budovy, protože horní část budovy 7 spadla volným pádem. Nespadlo to jen tak při něčem blízkém volnému pádu. Padal asi 2,5 sekundy rychlostí, která byla *k nerozeznání* od volného pádu. Pokud by padající část budovy rozdrtila spodní část, spodní část by se odtlačila stejnou, ale opačnou silou. To by ale pád zpomalilo. Protože pád nebyl ani v nejmenším zpomalen, můžeme usoudit, že síla interakce byla nulová... v obou směrech.

Jak to může být?

V budově 7 došlo během dne k výbuchům, které slyšelo mnoho svědků. Jedna taková exploze je zaznamenána ve [videoklipu](#), kde se několik hasičů shromáždilo kolem telefonní budky a volalo domů, aby ujistilo své rodiny, že jsou v pořádku. Náhle je zaskočí velmi hlasitý, nezaměnitelný výbuch. Toto je jedna z explozí budovy 7, ke které došlo dlouho předtím, než spadla.

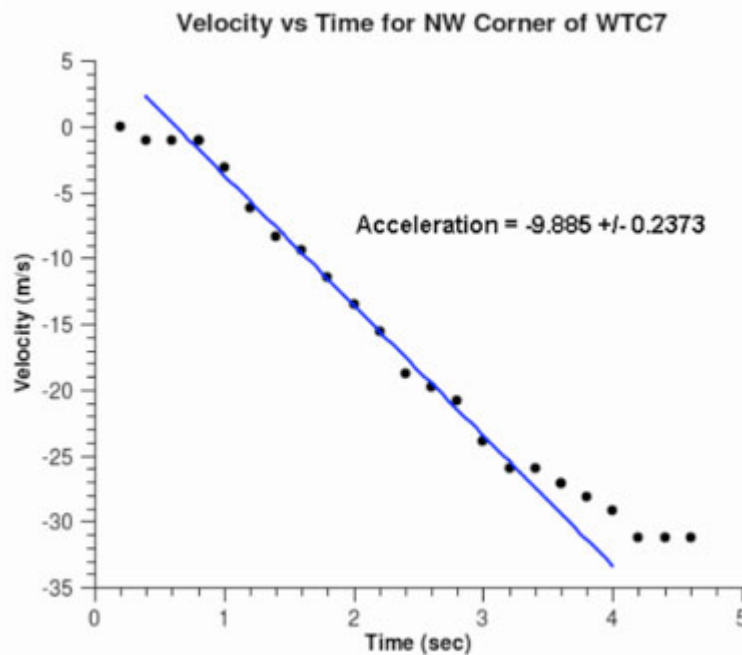
Krátce před konečným kolapsem budovy východní penthouse a sloupy pod ním náhle povolily. NIST (vládní agentura pověřená vyšetřováním kolapsů budovy) připisuje zhroucení východního penthouse selhání jediného sloupu ve složitém scénáři zahrnujícím tepelnou roztažnost nosníků podpírajících sloup. Mnohem pravděpodobnější ale je, že byly „vyjmuty“ současně minimálně dva a možná i tři nosné sloupy. Východní penthouse podpíraly tři sloupy. Jeden z našich německých kolegů poukázal na důkazy, že východní

penthouse propadl vnitřkem budovy téměř volným pádem, o čemž svědčí vlnění odrazů v oknech při pádu. Přesto si exteriér budovy zachoval svou celistvost.

NIST tvrdí, že kolaps jejich jednoho klíčového sloupu vedl k postupnému zhroucení celého vnitřku budovy, kde zůstala pouze dutá skořápka. Kolaps budovy, který je vidět na mnoha videích, NIST popisuje jako zhroucení „fasády“, dutého pláště. Pro tento scénář však nemají žádné důkazy a mnoho důkazů je v rozporu. Po zřícení východního penthouse není patrné žádné zkreslení zdí a v tuto chvíli je rozbito pouze několik oken. Pokud by se selhání vnitřních sloupů rozšířilo po vnitřku budovy, jak tvrdí NIST, jistě by se rozšířilo k mnohem bližším vnějším stěnám a zdeformovalo je nebo zhroutilo. (Mimochodem, velké zmačkání vnějších stěn, je přesně to, co je zobrazeno v animacích vytvořených počítačovou simulací kolapsu NIST.) Ale skutečná videa budovy ukazují, že exteriér zůstal během tohoto raného období pevný. Na začátku kolapsu můžete na videích vidět, že budova náhle ochabne, jako když se umírající člověk vzdává ducha. Lehkost volně padající konstrukce naopak zvýrazňuje dřívější tuhost.

Kromě toho existují obrovské pyroklastické proudy prachu, připomínající sopečnou erupci, které se vylily do ulic po konečném kolapsu budovy. Pokud to, co jsme viděli, byl pouze kolaps fasády, proč nebyl pyroklastický proud spuštěn dříve, když NIST tvrdí, že došlo ke kolapsu mnohem objemnějšího interiéru? A proč zůstal západní penthouse spadnout s viditelným exteriérem budovy? Jeho nosná konstrukce zjevně zůstala až do samého konce a byla „vyjmuta“ spolu se zbytkem stavební podpory najednou. NIST se snaží najít věrohodný scénář, který mu umožní uniknout následkům toho, co je jasně viditelné. (Pokud jste neviděli zřícení budovy 7, [najděte si to na YouTubea](#) dávejte na sebe pozor. Většině lidí stačí jen sledovat, jak se zhroutí. Většina lidí není hloupá. Většina lidí dokáže rozpoznat rozdíl mezi demolicí a přirozeným zřícením budovy, aniž by bylo řečeno více. Pokud jste nikdy neviděli zřícení

budovy 7, můžete se také zastavit a zeptat se sami sebe, proč vám mainstreamová média opakovaně neukazovala tuto nejbizarnější událost jako Dvojčata.)

Rychlost versus čas pro SZ roh WTC 7.

Poté, co se východní penthouse zhroutil, uplynulo několik sekund, pak se západní penthouse začal hroutit, téměř ve stejnou dobu se střecha budovy zalomila blízko středu, pak byla veškerá podpora přes celou šířku budovy náhle odstraněna, a svislé pruhy oken pod západním penthousem byly současně vyraženy, budova náhle ochabla a (během zlomku sekundy) přešla z plné podpory do volného pádu. Termín „volný pád“ zde nepoužívám volně. Použil jsem nástroj pro analýzu videa k pečlivému měření profilu rychlosti padající budovy pomocí videozáznamu CBS z pevné kamery namířené téměř přímo na severní stěnu. Video s podrobnostmi o tomto měření je k dispozici na [YouTube/user/ae911truth](https://www.youtube.com/user/ae911truth). Svá měření jsem zkalibroval s výškami dvou bodů v budově uvedených ve zprávě NIST Building 7 vydané v srpnu 2008, takže vím, že měřítko obrázku je dobré. Moje měření ukazují, že s náhlým nástupem prošla budova přibližně 2,5 sekundy doslova volného pádu. To odpovídá přibližně 8 patřům pádu, při kterém padající část budovy nenarazila na nulový odpor. Po dalších 8 pater narazil na minimální

odpor, během kterého pokračoval ve zrychlování, ale rychlostí menší než volný pád. Teprve po těchto 16 patrech pádu padající část budovy významně interagovala se spodní konstrukcí a zpomalila se. Moje měření ukazují, že s náhlým nástupem prošla budova přibližně 2,5 sekundy doslova volného pádu. To odpovídá přibližně 8 patřům pádu, při kterém padající část budovy nenarazila na nulový odpor. Po dalších 8 pater narazil na minimální odpor, během kterého pokračoval ve zrychlování, ale rychlostí menší než volný pád. Teprve po těchto 16 patrech pádu padající část budovy významně interagovala se spodní konstrukcí a zpomalila se. Moje měření ukazují, že s náhlým nástupem prošla budova přibližně 2,5 sekundy doslova volného pádu. To odpovídá přibližně 8 patřům pádu, při kterém padající část budovy nenarazila na nulový odpor. Po dalších 8 pater narazil na minimální odpor, během kterého pokračoval ve zrychlování, ale rychlostí menší než volný pád. Teprve po těchto 16 patrech pádu padající část budovy významně interagovala se spodní konstrukcí a zpomalila se. ale rychlostí menší než volný pád. Teprve po těchto 16 patrech pádu padající část budovy významně interagovala se spodní konstrukcí a zpomalila se. ale rychlostí menší než volný pád. Teprve po těchto 16 patrech pádu padající část budovy významně interagovala se spodní konstrukcí a zpomalila se.

Volný pád je pro oficiální příběh ostudou, protože pro přirozeně se hroutící budovu je volný pád nemožný. Při přirozeném kolapsu by došlo k interakci mezi padajícími a stacionárními částmi budovy. Tato interakce by způsobila rozdrčení obou sekcí a zpomalení padající sekce. Provedl jsem měření na několika známých demolicích za použití podobných softwarových nástrojů a zjistil jsem, že obvykle padají s podstatně menším zrychlením než volným pádem. Budova 7 byla nejen zbourána, ale byla zbourána s ohromným přetěžováním.

Volný pád byl pro NIST tak trapný, že v návrhu zveřejněném v srpnu 2008 k veřejnému připomínkování jejich závěrečné zprávy byl fakt volného pádu popřen a hrubě zakryt tvrzením, že kolaps trval o 40 %

déle než „doba volného pádu“. " Tvrdili, že skutečný kolaps až do úrovně 29. patra trval 5,4 sekundy, zatímco volný pád by trval pouze 3,9 sekundy. Ke svým číslům dospěli pouze se dvěma datovými body: časem, kdy linie střechy dosáhla úrovně 29. patra, a uměle předčasným časem zahájení několik sekund před začátkem zjevného, náhlého začátku volného pádu. Spustili hodiny v době mezi zřícením východního a západního penthouse, kdy se budova nehýbala. Tvrdili, že viděli změnu v „jediném pixelu“, který spustil to, co tvrdili, byl počátek kolapsu, ale každý, kdo pracoval se skutečnými videi, uzná, že okrajové artefakty na obrázku budovy z toho dělají nerealistický standard. Navíc, i když došlo v tomto bodě k nepatrnému pohybu budovy, zůstala stát v podstatě nehybně ještě několik sekund před dramatickým začátkem kolapsu volným pádem.

Skutečnost zakrývání měření NIST je podtržena tím, že vzorec, na který poukazují jako na základ pro výpočet „doby volného pádu“, je platný pouze za podmínek konstantního zrychlení. Aplikovali tuto rovnici na situaci, která měla daleko k rovnoměrnému zrychlení. Místo toho zůstala budova několik sekund v podstatě v klidu, pak se vrhla do volného pádu a pak zpomalila na menší zrychlení. Jejich analýza ukazuje buď hrubou neschopnost, nebo hrubý pokus o zakrytí. Vědci z NIST zjevně nejsou nekompetentní, takže jediným rozumným závěrem je interpretovat to jako součást zastírání. (Je důležité občas ustoupit a rozpoznat kontext těchto událostí. Nebylo to jen zastírání trapné skutečnosti. Bylo to zastírání faktů při vraždě téměř 3,

Měl jsem příležitost konfrontovat NIST o snadno prokázaném faktu volného pádu na technickém briefingu 26. srpna 2008. Já a několik dalších vědců a inženýrů jsme v následujících dnech také podali oficiální „žádosti o nápravu“. Když v listopadu 2008 zveřejnili svou závěrečnou zprávu, k velkému překvapení komunity pravdy z 11. září revidovali svá měření kolapsu budovy, včetně připuštění 2,25

sekundy absolutního volného pádu. Období volného pádu však spočítali v rámci předpokládané „třífázové sekvence kolapsu“, která stále zabírá přesně 5,4 sekundy.

Opakování 5,4 sekundy, dokonce i ve zcela přepracované analýze, je velmi matoucí, dokud si neuvědomíte jeho kontext. Vedoucí vyšetřovatel NIST Shyam Sunder na technickém brífinku z 26. srpna 2008 řekl publiku, že jejich počítačový model kolapsu předpovídal zhroucení do úrovně 29. patra za 5,4 sekundy, což je mnohem více než 3,9 sekundy potřebné pro volný pád. Z událostí na technickém brífinku se zdá, že tým vedený stavebním inženýrem Johnem Grossem svědomitě vyrobil 5,4 sekundové pozorování, aby přesně odpovídalo předpovědi. Každý, kdo má nějaké zkušenosti s laboratorním měřením, by očekával určitou míru nejistoty mezi předpovědí a měřením. Udělali by velmi dobře, kdyby přišli s počítačovým modelem, který by předpověděl dobu kolapsu s přesností 10 %. Ale ne... jejich měření přesně odpovídalo předpovědi na desetinu vteřiny. Mějte na paměti, že jejich počítačový model byl zkonstruován bez skutečné oceli, která byla dávno odvečena a zničena. Podle záznamů NIST nezůstala žádná ocel z budovy 7. (Pozastavte se a na chvíli se zamyslete nad touto skutečností. Každý, kdo sledoval CSI, ví, jak je důležité zachovat fyzické důkazy na místě činu. Zničení místa činu je samo o sobě zločinem, ale přesně to se stalo po 9/ 11, a stalo se to kvůli hlasitým protestům hasičů a dalších, kteří měli zájem skutečně zjistit pravdu.) který byl již dávno odvečen a zničen. Podle záznamů NIST nezůstala žádná ocel z budovy 7. (Pozastavte se a na chvíli se zamyslete nad touto skutečností. Každý, kdo sledoval CSI, ví, jak je důležité zachovat fyzické důkazy na místě činu. Zničení místa činu je samo o sobě zločinem, ale přesně to se stalo po 9/ 11, a stalo se to kvůli hlasitým protestům hasičů a dalších, kteří měli zájem skutečně zjistit pravdu.) který byl již dávno odvečen a zničen. Podle záznamů NIST nezůstala žádná ocel z budovy 7. (Pozastavte se a na chvíli se zamyslete nad touto skutečností. Každý, kdo sledoval CSI, ví, jak je důležité zachovat fyzické důkazy na místě činu. Zničení místa činu je

samo o sobě zločinem, ale přesně to se stalo po 9/ 11, a stalo se to kvůli hlasitým protestům hasičů a dalších, kteří měli zájem skutečně zjistit pravdu.)

Zpět k našemu příběhu. Počítačový model NIST předpověděl 5,4 sekundy, než se budova zřítí až do úrovně 29. patra. John Gross a jeho tým našli čas, kdy linie střechy dosáhla 29. patra, a pak zvolili čas startu přesně o 5,4 sekundy dříve, aby měření odpovídalo modelu s přesností na desetinu sekundy. Čas startu si vzali několik sekund před skutečným začátkem volného pádu, když se nic nedělo. Budova tam několik sekund jen seděla a hodiny běžely. Pak to kleslo s náhlým nástupem a pokračovalo 2,5 sekundy absolutního volného pádu.

NIST tedy nyní uznává, že k volnému pádu skutečně došlo. Jak to vysvětlují? Oni ne. Jednoduše bez dalšího upřesnění tvrdí, že jejich třífázová analýza kolapsu je v souladu s jejich hypotézou kolapsu vyvolaného ohněm. Jediná věc na třífázové analýze, která je v souladu s jejich hypotézou kolapsu, je celkové trvání 5,4 sekundy, měřeno od jejich uměle zvoleného počátečního času. Jinými slovy, nepokoušejí se vysvětlit dobu 2,25 sekundy volného pádu. Prostě od toho odešli bez dalšího komentáře.

Faktem zůstává, že volný pád není v souladu s žádným přirozeným scénářem zahrnujícím oslabení, vybočení nebo rozdrčení, protože v každém takovém scénáři by existovaly velké síly interakce se základní strukturou, které by pád zpomalily. Vzhledem k tomu, že ani známé řízené demolice neodstraňují dostatečnou strukturu, která by umožnila skutečný volný pád, jak by mohl být přirozený proces vyvolaný požárem destruktivnější? Přidejte k tomu synchronicitu odstraňování podpěry po celé šířce budovy, doloženou rovinností linie střechy při jejím klesání a náhlým nástupem kolapsu, a okamžitým přechodem od plné podpory k úplnému volnému pádu. Přirozené zhroucení, které má za následek volný pád, je prostě nevěrohodné. To se nestalo. To se nemohlo stát. Přesto k volnému pádu ve skutečnosti došlo. To znamená, že nešlo o přirozený kolaps.

